

Skarga wniesiona dnia 30 sierpnia 2004 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej**(Sprawa C-371/04)**

(2004/C 273/28)

Dnia 30 sierpnia 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich reprezentowanej przez Gérarda Rozeta i Antonia Aresu przeciwko Republice Włoskiej.

Komisja Wspólnot Europejskich wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że poprzez pominięcie doświadczenia zawodowego i stażu pracy osiągniętego w innym Państwie Członkowskim przez pracownika wspólnotowego pełniącego funkcję publiczną we Włoszech, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy art. 10 WE i 39 WE oraz art. 7 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) 1612/68⁽¹⁾ z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty;
- obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Służby Komisji otrzymały zawiadomienia, z których wynikało, że właściwe władze włoskie odmówiły zaliczenia dla celów określenia kompetencji zawodowych, doświadczenia zawodowego i stażu pracy, osiągniętych w innym Państwie Członkowskim przez osoby składające zawiadomienia.

Komisja stwierdza, że w świetle orzecznictwa Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości, zasadę równego traktowania pracowników wspólnotowych wyrażoną w art. 39 Traktatu WE oraz w art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 1612/68 należy interpretować w ten sposób, że poprzednie okresy podobnego zatrudnienia, osiągnięte przez pracowników wspólnotowych w sektorze publicznym innego Państwa Członkowskiego muszą być brane pod uwagę przez administrację włoską celem określenia stosownych kompetencji zawodowych, tak jakby chodziło o doświadczenie zdobyte w ramach systemu włoskiego.

Komisja stwierdza zatem, że Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy art. 39 WE oraz art. 7 ust. 1 rozporządzenia 1612/68.

Komisja stwierdza również, że fakt pozostawienia przez władze włoskie bez odpowiedzi jej próśb o dostarczenie informacji utrudnił Komisji wypełnianie przez nią obowiązków wynikających z Traktatu, stanowiąc naruszenie obowiązku współpracy wynikającego z art. 10 WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 257 z 19.10.1968, str. 2.

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożony na podstawie postanowienia Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Anglia i Walia) (Wydział Cywilny), wydanego dnia 12 lipca 2004 r., w sprawie Yvonne Watts przeciwko 1) Bedford Primary Care Trust 2) Secretary of State for Health**(Sprawa C-372/04)**

(2004/C 273/29)

Dnia 27 sierpnia 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony na podstawie postanowienia Court of Appeal wydanego dnia 12 lipca 2004 r. w sprawie The Queen ex parte z powództwa Yvonne Watts przeciwko 1) Bedford Primary Care Trust i 2) Secretary of State for Health.

Court of Appeal zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

Pytanie 1

Mając na uwadze szczególny charakter NHS (Narodowy Fundusz Zdrowia) i jego status w systemie prawa wewnętrznego, czy wykładnia art. 49 WE, zgodnie z linią orzecznictwa przyjętą w sprawach Geraets Smits, Muller-Faure i Inizan, oznacza, iż co do zasady osoby zamieszkujące na terytorium Zjednoczonego Królestwa są uprawnione zgodnie z prawem wspólnotowym do uzyskania opieki szpitalnej w innych Państwach Członkowskich na koszt United Kingdom National Health Service (Narodowy Fundusz Zdrowia Zjednoczonego Królestwa – NHS).

W szczególności, czy w świetle właściwej wykładni art. 49 WE:

- a) istnieje jakakolwiek różnica pomiędzy narodowym, finansowanym z budżetu państwa systemem opieki zdrowotnej, jak NHS a funduszami ubezpieczeniowymi, jak holenderski zakład ubezpieczeń ZFW, w szczególności biorąc pod uwagę fakt, iż NHS nie posiada funduszu, z którego płatności winny być dokonane?
- b) NHS jest zobowiązany wyrazić zgodę na takie świadczenie zdrowotne w innym Państwie Członkowskim i ponieść jego koszty, mimo faktu, iż nie jest on zobowiązany do poniesienia kosztów takich świadczeń, jeżeli są one uzyskiwane od prywatnego usługodawcy działającego na terytorium Zjednoczonego Królestwa?
- c) ma znaczenie dla istoty sprawy fakt, iż pacjent zapewnia sobie świadczenie zdrowotne niezależnie od właściwej jednostki NHS i bez jej uprzedniej zgody lub zawiadomienia?

Pytanie 2

Czy dla udzielenia odpowiedzi na pytanie 1 jest istotne, czy opieka szpitalna świadczona przez NHS jest sama w sobie świadczeniem usług w rozumieniu art. 49 WE?